

هو الابهی - ای سمی ذبیح الهی همنامت در میدان قربانی...

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۴۲۸

هو الابهی

ای سمی ذبیح الهی همنامت در میدان قربانی یا ابت افعل ما تؤمر ستجدنی ان شاء الله من الصّابرين فرمود و به فدیناه بذبح عظیم فائز گردید و این نبود مگر محض ظهور سّری از اسرار الهی و بروز رمزی از رموز جمال رحمانی تا سرّ فدا در حیزّ شهود ظهور و بروز نماید و ذبح عظیم که فدای ربّ جلیل است معروف و مشهور آید. در آن مقام میشی به فدائی در قربانگاه اسماعیل علیه السّلام تقدیم شد و اما در قربانگاه عاشقان جمال ابهی سرهای سرورانت که در زیر شمشیر افتاده و سینه‌های آزاد گانست که خسته تیر گردیده و جگرهای والهانت که به آتش حسرت سوخته است و دل‌های آشفته‌گان است که افروخته است. چه نعمتی اعظم از اینست که این جسم ضعیف فدای ربّ جلیل گردد و این خون عتیق قربان دلبر بی مثل و مثیل شود و البهّاء علیک. ع ع

ORIGINAL

AUDIO